

man, om huiswaards te keeren. Die goede en wel opgevoede vrouw had de achting der passagiers verworven. Haar man was nog maar een korten tijd bij haar geweest en moet haar nu voor 8 à 9 maanden verlaten.

Ons schip slingert zoodanig, dat de soep mislukt is. Ook dit zal wel meer plaats hebben.

20 Maart.

Buijig weer. Niet te min gaan eenige passagiers met de sloep aan wal naar *Goeree*. Onderwijl steekt de wind op en blaast hard in het want, dat voor ons vreemd fluit; de zee staat hoog; als wij voor een oogenblik op het dek kunnen zijn en naar de *Menado* zien, schijnt het, of dat schip boven onze masten in de wolken wordt opgeheven, om vervolgens beneden het onze te verdwijnen. Wij moeten een tweede anker uitwerpen. Onze uitgegane passagiers willen naar boord terug, maar een bui werpt hunne sloep op den wal terug. Na een uur hervatten zij den terugtogt en komen behouden aan boord, maar doornat van de golven. Sedert hebben zij voor die togten hartelijk bedankt. De wind waait uit alle streken; het schip slingert. Buiten sneeuwt en hagelt het. Alle passagiers vroeg naar kooi. De helft der equipagie met den loods en de stuurlieden brengt den nacht op het dek door, daar de kapitein zijne vrouw te *Hellevoet* is gaan bezoeken. Alles slingert in onze hut en is in beweging; wij worden, in de kooi liggende als gewiegd; nu eens op zijden dan weder van het hoofd naar de voeten; alles kraakt en steunt in het houtwerk; de touwen slaan tegen de wanden; blokken geraken los en worden met een vervaard geraas boven ons gesleept. Op het dek is alles in rep en roer en aanhoudend aan de spil. Het gezang dat daarbij behoort, is niet in harmonie met de natuur boven en rondom ons. Niemand slaapt.

21 Maart.

De storm uit het noordwesten is heden morgen een weinig bedaard. De kapitein komt aan boord terug: het gelukte hem gister niet wegens de hooge zee en den hevigen wind.